

tisk været mange aktører, som også har et ansvar for, at vi står dér, hvor vi gør i dag, på godt og ondt.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege det på dette tidspunkt i debatten, fordi vi godt kan stå og slå hinanden i hovedet med, hvorfor det er gået, som det er gået, og det kan såmænd også være festligt og fornøjeligt ved visse lejligheder, og det er også vigtigt med efterkritik. Men endnu vigtigere, synes jeg, er erkendelsen af, at vi i hvert fald alle sammen har et fælles ansvar for at komme videre, og at det er det, der er vores fællesprojekt. Det er også det projekt, tanken om værdikommisionen i virkeligheden bygger på, og det er et projekt, som jeg også synes, den danske befolkning fortjener.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg hørte ikke rigtig noget spørgsmål fra hr. Sjørnsen, men det er vel, fordi vi er på linje i spørgsmålet om dette beslutningsforslag.

Derimod må jeg sige til hr. Kim Behnke, at jeg synes, det bliver helt surrealistisk, når hr. Kim Behnke vil påstå, at vi har den opfattelse i SF, at alle børn skal passes af statsansatte eller kommunalt ansatte, og sådan skal det bare være, og det er en målsætning, at de skal gå i ens skjorter og hele baduljen. Det er hentet ud af den blå luft.

Vi mener klart, det er en offentlig opgave. Når forældre skal på arbejdsmarkedet og har nogle børn, der skal passes, mener vi, det er en offentlig opgave at sørge for, at der er et pasningstilbud, og at det har en ordentlig kvalitet. Det står jeg gerne ved.

Når man har valgt at indrette arbejdsmarkedet sådan, at forældre er meget væk – for meget væk efter min opfattelse, men sådan er verden nu – så er det en klar opgave at sørge for, at børnene bliver passet under betryggende vilkår, og at der ikke er bare en pasningsgaranti, men også en udviklingsgaranti, hvor ungerne får et ordentligt pædagogisk tilbud. Det vedstår jeg gerne, og her synes jeg, pædagogerne mange steder laver et fremragende stykke arbejde.

Jeg synes, det er fint, at vi har det system, men at gøre det til, at vi skulle have en målsætning om, at børn kun skal passes sådan nogle steder, og at forældre ikke må have lov til være sammen med deres børn, osv. er fri fantasi fra Fremskridtspartiets side.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er jo i kontrasterne, man opdager nuancerne.

Den fremstilling, som jeg gav, var den, SF'erne brugte i 1970'erne og op i 1980'erne, indtil man fandt ud af, at den taleform hoppede danskerne ikke på. Nu har hr. Jes Lunde disciplineret sig til at sige: Vi skal ikke tvinge nogen til at få passet børn hos det offentlige, men det offentlige skal give tilbud til de forældre, der mangler at få passet deres børn.

Men det er bare en anden måde at sige det på, for konsekvensen er jo den samme, nemlig at SF modarbejder private pasningsordninger. SF modarbejder, at børn kan få lov til at være sammen med deres bedste forældre, for de er jo ikke kvalificerede pædagoger, der kan sidde i disse overfyldte børneinstitutioner, hvor støjniveauet er større end i en jetmotor. Det er den slags, som er blevet konsekvensen, fordi SF har det som politisk mål. Hr. Jes Lunde har bare sat nogle andre, mere moderne ord på, men konsekvensen og indholdet er nøjagtig den samme, som dengang parolerne var skarpe og kontante i 1970'erne og 1980'erne. Men her i 1990'erne har SF lært, at man skal bruge et andet ordvalg. Det har vi fået demonstreret i dag, og det takker jeg hr. Jes Lunde for.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. Jes Lunde, og vi går derefter videre i ordførererækken.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Tja, hvad skal man sige, hvad skal man sige?

Til hr. Kim Behnke: Jeg har ikke ændret indstilling til, hvordan børn skal passes. Jeg elsker at være sammen med mine egne unger, jeg tager hyppigt hjem her fra Folketinget for at kunne være så meget sammen med dem som overhovedet muligt, og jeg er ikke i nogen SF-forsamling nogen sinde blevet mødt med, at det burde egentlig være forbudt, for jeg burde overlade dem til statsansatte pædagoger. Jeg har aldrig hørt det synspunkt, og jeg har heller aldrig selv haft det, så det er rent volapyk, Fremskridtspartiet kører frem med i øjeblikket.

Poul Nødgaard (DF):

Man kan vist uden overdrivelse sige, at Kristeligt Folkeparti har ramt et meget centralt emne her i dag, for det er da meget lang tid siden, jeg